

הלכות מחסרי כפרה פרק ד

א. כשיתרפא הצרוע מצרעתו, אחר שמטהרין אותו בעץ ארז ואזוב ושני תולעת ושתי צפרים, ומגלחין את כל בשרו, ומטבילין אותו אחר כל זאת, יכנס לירושלים, ומונה שבעת ימים, וביום השביעי מגלחו תגלחת שניה כתגלחת הראשונה, וטובל; והרי הוא טבול יום, ומעריב שמשו. ולמחר בשמיני, טובל פעם שניה; ואחר כך, מקריבין קרבנותיו.

ב. ומפני מה טובל בשמיני, אחר שטבל מאמש מפני שהיה רגיל בטמאה בימי חלוטו, ואינו נזהר משום טמאה: שמה נטמא, אחר שטבל. לפיכך טובל בשמיני בעזרת הנשים בלשכת המצרעים ששם, אף על פי שלא הסיח דעתו.

ג. נתאחר ולא גלח בשביעי, וגלח בשמיני או אחר כמה ימים ביום שיגלח יטבל, ויעריב שמשו; ולמחר יביא קרבנותיו, אחר שיטבל פעם שניה כמו שבארנו.

ד. כיצד עושין לו: המצרע עומד חוץ לעזרת ישראל, כנגד פתח מזרחי, ופניו למערב; ושם עומדין כל מחסרי כפרה בעת שמטהרין אותו, ושם משקין את הסוטות. והכוהן לוקח האשם שלמצרע, כשהוא חי, ומניף אותו עם לוג השמן במזרח, בדרך כל התנופות; ואם הניף זה בפני עצמו, וזה בפני עצמו יצא.

ה. ואחר כך מביא את האשם למצרע עד הפתח, ומכניס שתי ידיו לעזרה, וסומך עליו, ושוחטין אותו מיד. ומקבלין שני כוהנים את דמו אחד מקבל בכלי, לזורקו על גבי המזבח. ואחד בידו הימנית, ומערה לידו השמאלית, ומזה באצבעו הימנית; ואם שנה וקבל בשמאל תחלה, פסל.

ו. הכוהן שקבל מקצת הדם בכלי מוליכו, וזורקו על המזבח תחלה. ואחר כך יבוא הכוהן שקבל הדם בכפו אצל המצרע, הכוהן מבפנים והמצרע מבחוץ; ומכניס המצרע ראשו, ונותן הכוהן מן הדם שבכפו על תנוף אָזְנו הימנית, ואחר כך יכניס ידו הימנית, ויתן על בהן ידו, ואחר כך יכניס רגלו הימנית, ויתן על בהן רגלו. ואם נתן על השמאל, לא יצא. ואחר כך מקריב חטאתו, ועולתו.

ז. ואחר שיתן הדם על ההנהות, נוטל הכוהן מלוג השמן, וצק לתוך כפו שלחברו השמאלית; ואם יצק לתוך כף עצמו, יצא. וטובל אצבעו הימנית בשמן שבכפו, ומזה שבע פעמים כנגד בית קדש הקדשים, על כל הזיה, טבילת אצבע בשמן; ואם הזיה, ולא כון כנגד בית קדש הקדשים כשרות.

ח. ואחר כך יבוא אצל המצרע, ויתן מן השמן על מקום דם האשם, בתנוף אָזְן ובהן יד ובהן רגל; והנותר מן השמן שבכפו, יתננו על ראש המטהר. ואם לא נתן, לא כפר. ושאר הלוג, מתחלק לכוהנים.

ט. שירי הלוג אינו נאכל אלא בעזרה לזכרי כהנה, כשאר קדשי קדשים: שהרי הקש לאשם. ואסור לאכל מלוג השמן, עד שיתן ממנו מתן שבע ומתן בהנות; ואם אכל לוקה, באוכל קדשים קדם זריקה.